

متن پرسش

سلام استاد خدقوت: یه جایی می‌خواندم که بخش حیوانی ما که شهوت‌ها و غرایز ما آنجاست بخش طفیلی وجود ماست و بخش انسانی ما و روح ما اصالت ما را شکل می‌دهد. می‌خواستم بدونم اگر جسم و غرایز آن مثل میل به خوردن و شهوت و ... طفیلی است پس چرا در بهشت هم به آن توجه می‌شود و وجود دارد؟ سوال دوم: شما در کتاب جوان و انتخاب بزرگ فرمودید که ورزش برای حاکم کردن اراده بر بدن لازم است. اول اینکه این ورزش معنایش صرف فعالیت بدنی با نگاه حاکمیت اراده بر بدن هست یا یک حرکات مشخص مثل دویدن در یک زمان مشخص؟ مثلا کسی ممکن است در طول روز خیلی درگیر این مکان آن مکان باشد و در رفت و آمد باشد. حالا یا برای کسب روزی یا هر فعالیت سالم دیگر. این هم ورزش است؟ و اینکه بنده در تاریخ اهل بیت علیهم السلام و پیامبر اکرم ص جایگاه ویژه‌ای برای ورزش ندیده‌ام. به این معنا که حضرت مثلا ساعت ۹ تا ۱۰ صبح برن ورزش اختصاصا آیا این یعنی این بزرگواران ورزش نمی‌کردن؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. همانطور که در شرح سوره مبارک واقعه عرض شد غذاهایی که در بهشت از آن خبر داده می‌شود، غذای روح است. ۲. نیت و اراده انسان در فعالیت‌های روزانه خود نیز مهم است که بدن را در راستای سرزنده‌بودن هرچه بیشتر به کار بگیرد. البته در گذشته زندگی‌ها طوری بوده که خود به خود بدن، سرزنده می‌مانده و نیاز به این نوع ورزش‌ها نبوده. موفق باشید